

Forfatter: Johan Ludvig Heiberg, 1791-1860

Titel: Udrag fra BREV TIL: Heiberg, Ludvig FRA: Heiberg, Peter Andreas (1801-12-29)

Citation: Johan Ludvig Heiberg, 1791-1860: "Breve fra Peter Andreas Heiberg", i *Breve fra Peter Andreas Heiberg*, C. A. Reitzels Forlag, s. 97. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990119-000-shoot-idm140619131123104.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Peter Andreas Heiberg

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

See således er jeg mishandlet. Retfærdigheden byder mig dog at erkjende, at det stakkels forførte Fruentimmer, saa lidet som hun endog kanforsvares i Hovedsagen, dog alligevel er uskyldig i Biomstændighederne. ⁴⁾ Hun er bedraget, thi det er umueligt at hun kunde samtykke i at mishandle mig. Det nedrige Uhyre har tilvendt sig hendes heele Fortroelighed, og hun troer at alt hvad han gjør er ret og godt. Hvem hun eengang sætter sin Fortroelighed til har og beholder den uindskrænket, saa længe indtil en lykkeligere fortrænger ham. Således har hun stedse været i Venskab, således mærker jeg nu at hun er i Kjerlighed. Jeg forbigaaer mange vigtige Bemærkninger som jeg under denne Sag har havt Leylighed til at gjøre, fordi jeg ikke vil fortælle det allermindste, som jeg ikke paa det strængeste kan dokumentere og bevise. En Omstændighed vil jeg dog endnu fortælle dig, deels fordi jeg kan bevise den, deels ogsaa fordi den oplyser Skurkens Fremgangsmaade, og hvad Kanal han har, samt hvad Maskiner han kan sætte i Gang for at skade mig. Omtrent otte Dage førend Stevningen imod mig blev udtaget, altså i Februar Måned 1799, kom Skurken til mig, og fortalte mig, at han samme Dag havde været hos Colbjørnsen, hvor der hændelseviis var bleven talt om mig og den Sag, hvormed jeg truedes. C. havde da sagt iblandt andet, at Enden derpå blev Landsforviisning. Jeg loe derved og sagde: En sådan Lov existerer ikke; den maae førsk gives; og saa har jeg dog det Haab at man ikke giver denne Lov retroactive Kraft. Syv Måneder derefter blev Loven givet. Udfaldet er bekjendt; og denne Anekdote giver Anledning til mange Reflexioner. ¹⁾ Ogsaa er det mig nu begribeligt, hvorledes det er gaaet til at C. C. og fleere, medens min Process varede, vidste næsten alt hvad jeg sagde i min Stue; thi det er bekjendt nok at Skurken kom til mig hver eeneste Dag. Destoværre! jeg ansaae ham for min Ven, havde selv bragt ham ind i Huset; jeg mærkede meget vel at hans Selskab var min Kone meget behageligt; men jeg havde den største og meest uindskrænkede Tillid til hendes Dyd, og jeg har aldrig kunnet fornødre mig til at være jaloux, da jeg altid har troet, at Jalousie marquerer en fornærmende Mistillid, der, isteden for at afholde, snareres. ⁹⁹tilskynder en Kone til at handle imod sine Pligter. Dog nok herom. Jeg kan nu med noget mere Roelighed end forhen skrive i denne Materie, da Sagen nu eengang er kommen saa vidt at den ikke mere kan forandres; og da jeg er mig bevidst ikke at have mishandlet nogen, men selv at være mishandlet.